Dijous 2 de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 3,31-36): El qui ve de dalt, està sobre tots; el qui és de terra, de la terra és i de la terra parla. El qui ve del cel està per damunt de tots; i allò que ha vist i que ha sentit, això ho testifica, però el seu testimoniatge ningú no l'accepta. El qui accepta el seu testimoniatge ha certificat que Déu és veraç. Perquè aquell a qui Déu ha enviat parla les paraules de Déu, ja que no dona l'Esperit amb mesura. El Pare estima el Fill, i tot ho ha deixat en les seves mans. El qui creu en el Fill té la vida eterna, però el qui és incrèdul amb el Fill no veurà la vida, sinó que la ira de Déu resta damunt d'ell.

© Albada Editorial / evangeli.net

«El qui creu en el Fill té la vida eterna»

Mn. Melcior QUEROL i Solà
(Ribes de Freser, Girona, Espanya)

Avui, l'Evangeli ens convida a deixar de ser "terrenals", a deixar de ser homes que sols parlen de coses mundanes, per a parlar i moure'ns com «el qui ve de dalt» (Jn 3,31), que és Jesús. En aquest text veiem —una vegada més— que en la radicalitat evangèlica no hi ha terme mig. Cal que en tot moment i circumstància maldem per tenir el pensament de Déu, ambicionem per tenir els mateixos sentiments del Crist i aspirem a mirar homes i circumstàncies amb la mateixa mirada del Verb fet home. Si actuem com "el qui ve de dalt" descobrirem el munt de coses positives que passen contínuament al nostre entorn, perquè l'amor de Déu és acció contínua a favor de l'home. Si venim de dalt estimarem tothom sense excepció, essent la nostra vida una targeta d'invitació per a fer el mateix.

«El qui ve de dalt, està sobre tots» (Jn 3,31), per això pot servir a cada home i cada dona just en allò que necessita; a més «allò que ha vist i que ha sentit, això ho testifica» (Jn 3,32). I el seu servei té el segell de la gratuïtat. Aquesta actitud de servir sense esperar res a canvi, sense necessitar la resposta de l'altre, crea un ambient profundament humà i de respecte al lliure albir de cada persona; aquesta actitud s'encomana i els altres se senten lliurement empesos a respondre i actuar de la mateixa manera.

Servei i testimoniatge sempre van junts, l'un i l'altre s'identifiquen. El nostre món té necessitat d'allò que és autèntic: què més autèntic que les paraules de Déu?, què més autèntic que el qui «no dona l'Esperit amb mesura» (Jn 3,34)? És per això que «el qui accepta el seu testimoniatge ha certificat que Déu és

veraç» (Jn 3,33).

“Creure en el Fill” vol dir tenir vida eterna, vol dir que el dia del Judici no pesa damunt del creient perquè ja ha estat judicat i amb un judici favorable; en canvi, «el qui és incrèdul amb el Fill no veurà la vida, sinó que la ira de Déu resta damunt d’ell» (Jn 3,36)..., mentre no creguin.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «I ara jo pregunto, què hi ha més admirable que la bellesa de Déu? Pot pensar-se en alguna cosa més dolça i agradable que la magnificència divina? La resplendor de la bellesa divina és quelcom absolutament inefable i inenarrable» (Sant Basili Magne)

- «L’obediència moltes vegades ens condueix per un camí que no és el que jo penso que ha de ser: existeix un altre, l’obediència de Jesús que diu al Pare a l’hort de les Oliveres ‘que es compleixi la teva voluntat’» (Francesc)

- «Creure en Jesucrist i en aquell que l’ha enviat per la nostra salvació. Ja que ‘sense la fe és impossible d’agradar a Déu’ (He 11,6) i d’arribar a participar de la condició de fills seus (...)» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 161)